

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci odsúdeného **JUDr. Š. L.** pre **trestný čin skrátenia dane** podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2008 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 7. mája 2008 sp. zn. 3 Ntok 1/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného JUDr. Š. L. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 13. februára 2002, sp. zn. 1 T 15/1999, bol JUDr. Š. L. uznaný za vinného z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako súkromný podnikateľ firmy JUDr. L. – R. kancelária A. so sídlom v K., v období od 17. júna 1992 do 20. septembra 1992, vo viacerých prípadoch doviezol z M. republiky ropné produkty, ktoré pri dovoze deklaroval ako „palivo pre motory Colza D, plynoolejová zmes pre iné účely, resp. ťažké plynové oleje na iné účely“, s uvedením takých položiek z colného sadzovníka na jednotnej colnej deklarácii, ktoré nepodliehali zdaneniu, pričom sa jednalo o motorovú naftu dovezenú v celkovom objeme 4 680,57 ton, ktorú aj odberateľom predával ako motorová nafta Colza D, čím vznikol zdaniteľný obrat, pričom daň z obratu nezaplatil i napriek tomu, že daňový úrad v K. mu rozhodnutím z 2. februára 1996, ktoré potvrdilo Ústredné daňové riaditeľstvo SR – P., rozhodnutím zo 4. marca 1997, daň z obratu dodatočne vymeral, čím spôsobil škodu vo výške 47 507 786 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 148 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Na základe odvolania obžalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo 16. januára 2002, sp. zn. 5 To 39/02, podľa § 258 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol podľa § 259 ods. 3 Tr. por. tak, že uznal obžalovaného JUDr. Š. L. za vinného z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v jeho súčasnom znení na nezmenenom skutkovom stave, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, pričom ho na výkon uloženého trestu zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Výkon uloženého trestu nastúpil 26. januára 2003.

Dňa 27. júla 2007 odsúdený podal na Krajský súd v Nitre návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1 T 15/99. Svoj návrh (podrobnosti na č.l. 2 – 10 + prílohy) odôvodnil tvrdením existencie podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. s tým, že súdu predkladá nové dôkazy a uvádza nové skutočnosti súdu skôr neznáme a tiež tvrdením, že predkladá dôkazy nasvedčujúce tomu, že policajt, prokurátor alebo sudca v pôvodnom konaní porušili svoje zákonné povinnosti tak, že to nasvedčuje, že mohli spáchať trestný čin, čím sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 5 Tr. por.

Krajský súd v Nitre dospel k záveru, že odsúdený v tomto návrhu uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr zamietnuté právoplatným uznesením krajského súdu v roku 2004, ide o opakovaný návrh, a preto návrh odsúdeného podľa § 399 ods. 2 Tr. por. na neverejnom zasadnutí konanom 7. mája 2008 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený v podstate opakoval v návrhu dôkazy a skutočnosti, ktoré uvádzal v návrhu na povolenie obnovy konania z 9. mája 2003, ktorý

návrh mu bol uznesením krajského súdu v spojení s uznesením najvyššieho súdu právoplatne zamietnutý v roku 2006. Nezistenie podmienok obnovy konania v zmysle § 394 ods. 5 Tr. por. odôvodnil tým, že odsúdený okrem svojich úvah ničím nepodložil tvrdenie, že niektorý orgán činný v trestnom konaní porušením svojich povinností spáchal trestný čin. Predovšetkým chýba právoplatný odsudzujúci rozsudok.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V dôvodoch svojej sťažnosti poukázal, že krajský súd si odporuje vlastným konštatovaniam, pretože v bodoch 1/ až 13/ uvádza pripojené listinné dôkazy, ktoré ani v pôvodnom konaní 1 T 15/1999, ale ani v konaní o návrhu na obnovu konania priložené neboli. Podrobne poukazuje na jednotlivé listinné dôkazy, ktorými sa krajský súd vôbec nezaoberal. Prvým podaním návrhu na povolenie obnovy sa zaoberal ten istý sudca, ktorý ho nezákonne odsúdil, teda konal v rozpore s trestným poriadkom. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a žiadal, aby najvyšší súd vydal rozhodnutie, ktorým sa povoľuje obnova konania v predmetnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu je v tomto štádiu rozhodovania potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ktorý však môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa pri posudzovaní podmienok obnovy konania uvedených v ustanovení § 394 Tr. por. dospel k správne záveru, že vyššie uvedené podmienky v posudzovanej trestnej veci neboli splnené.

Rovnako správne súd postupoval, keď o návrhu odsúdeného rozhodoval na neverejnom zasadnutí. Aj podľa názoru najvyššieho súdu ide zo strany odsúdeného o opakovaný návrh. Odsúdenému treba pripomenúť, že v návrhu na obnovu konania z 9. mája 2003 uvádzal fakticky tie isté skutočnosti a dôkazy, dokonca išlo o skutočnosti, ktoré boli predmetom jeho obrany už v pôvodnom konaní a ktorými sa zaoberal najvyšší súd

v rámci odvolacieho konania. Jeho návrh na obnovu konania bol zamietnutý uznesením Krajského súdu z 12. mája 2004 pod sp. zn. 6 Ntok 1/2003. V dôsledku sťažnosti odsúdeného vo veci rozhodoval i Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením zo 4. októbra 2006 sp. zn. 3 To 58/2004, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V novom návrhu odsúdený znovu poukazoval na skutočnosť, že súdy sa nezaoberali otázkou právomoci colných orgánov, vytýkal neodbornosť znalca, doložil listinné dôkazy, avšak tieto skutočnosti a dôkazy nemožno považovať za nové. Ani z predložených listinných dôkazov, na ktoré poukazuje odsúdený vo svojej sťažnosti nemožno vyvodzovať žiadne nové skutočnosti, ktoré by svedčili o nesprávnosti pôvodne vydaného odsudzujúceho rozsudku. Za nový dôkaz v zmysle vyššie citovaného ustanovenia nemožno považovať ani kópiu zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom v Galante vo veci sp. zn. 8 C 129/2005, z 26. apríla 2007, kde sa odsúdený domáhal vyslovenia neplatnosti právneho úkonu – znaleckého posudku vyhotoveného znalcom Doc. Ing. W. W. CSc.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, aj najvyšší súd dospel k záveru, že v posudzovanej veci neboli naplnené podmienky obnovy konania predpokladané ustanovením § 394 Tr. por., a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť odsúdeného JUDr. Š. L. ako nedôvodnú zamietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. októbra 2008

JUDr. Peter H a t a l a , v.r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Císarová